

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπερβολὰς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ετησίᾳ δρ. 8,—

Ἑτησίᾳ φρ. 10,—

Ἐξάμηνος 4,50

Ἐξάμηνος 5,50

Τρίμηνος 2,50

Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστην μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 8 Ἰανουαρίου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 6

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων : — Ὁ μικρὸς Λουδοβίκος Κορμάς, υἱὸς τοῦ ῥάπτου Κορμά, φονευθέντος εἰς μίαν στάσιν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Βοναπάρτου, καὶ ὁ μικρὸς Εὐγένιος Μπωαρναί, υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Μπωαρναί, καρατομηθέντος κατὰ τὴν Ἐπαγνάστασιν, παρουσιάζονται πρὸ τοῦ στρατηγοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου, ὁ μὲν Εὐγένιος διὰ τὴν ἐξήγησιν τῶν κατὰ τὸν πατέρα του, ὁ δὲ Λουδοβίκος διὰ τὴν πληρωτὴν τὸν λογαριασμὸν μιᾶς στολῆς, τὴν ὅποیان ὁ πατήρ του εἶχε κάμῃ διὰ τὸν Βοναπάρτην. Τὰ αἰτήματα τῶν δύο παιδιῶν, ἐντόλμως διατυπώθέντα, γίνονται δεκτά· καὶ ἀπερχοῦνται ἀπὸ τὸ Διοικητήριον, ὁ μὲν πρῶτος μὲν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ λάβῃ τὸ πατρικὸν ἔξοφον καὶ θὰ προστατευθῇ ὑπὸ τοῦ Βοναπάρτου, ὁ δὲ δεύτερος μὲ τὰ χρήματα τοῦ λογαριασμοῦ του.

Ὅταν εὐρέθησαν εἰς τὸν δρόμον, ὁ Λουδοβίκος, ὑπερήφανος διὰ τὴν τόλμην του, ἤρπασε τὸν βραχίονα τοῦ Εὐγενίου καὶ τοῦ εἶπε ὀριαμβευτικῶς :

— Καλὰ δὲν τοῦ εἶπα αὐτοῦ τοῦ κυρίου Βοναπάρτη ;

— Τὸ βέβαιον εἶνε,

ἀπεκρίθη ὁ Εὐγένιος μειδιῶν, ὅτι ἐφάνη φοβερὰ ὑπομονητικῶς.

— Μὰ δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ καὶ ἄλλοιως, ὑπέλαβεν ὁ Λουδοβίκος.

Καὶ μετ' ὀλίγον προσέθεσε συγκεινημένος :

— Ἄν ἦταν ἐκεῖ νὰ μὲ ἄκουε ὁ καίμενος ὁ πατέρας μου, πόσο θὰ ἔμενε εὐχαριστημένος !

Ἐπειτα, κροταλίζων ἐπὶ τῆς παλά-

μης του τὰ δύο χρυσοῦ νομίσματα, ποῦ τοῦ εἶχαν δώσει, εἶπε :

— Νά, μ' αὐτὰ τὰ λεπτὰ ἡ μητέρα μου θὰ περάσῃ τοὺλάχιστον 15 ἡμέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΕΣΠΕΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΑΡΡΑΣ

Τὸ ἀνάκτορον τοῦ Λουξεμβούργου τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἦτο φωταγωγημένον. Ὁ Μπαρράς, ὁ Διευθυντής, εἶδιδε

διὰ τοῦτο αἱ ἐσπερίδες τοῦ Λουξεμβούργου ἦσαν τώρα κοσμαγάπητοι. Ὅλοι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις συνέρρεον ἐκεῖ μὲ μίαν ὄρεξιν χαρᾶς καὶ διασκεδάσεως τῶσφ μᾶλλον ζωηράν, καθ' ὅσον ἐπὶ πολὺ εἶχε μείνῃ ἀνικανοποίητος. Καὶ μεταξὺ τῶν βασιλισσῶν τῶν ἐορτῶν τούτων, διεκρίνετο ἡ Ἰωσηφίνα Μπωαρναί, ἡ φίλη τῆς κυρίας Ταγιέν.

Δὲν ἔλειψε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Λουξεμ-

βούργον καὶ τὴν ἑσπέραν αὐτήν. Καὶ ἐνῶ ἡ ὥρα αἰχμαλωτίζουσα τοῦ στρατηγοῦ ἐφιγουράρει εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ἀνακτόρου, ὁ Λουδοβίκος, καθήμενος παρὰ τὸ ἐδώλιον τοῦ ἀμαξηλάτου, εἰς τὴν αὐλὴν ὅπου ἦσαν ἀραδιασμένα τὰμάξια, διεσκέδαζε πολὺ. Ἐκύτταξε νὰ περνοῦν ἐμπροσθέν του καὶ ἀνέρχονται τὴν ἐξωτερικὴν κλίμακα, τὰς ὥραιας κυρίας μὲ τὰς ἐορτασίμους ἐνδυμασίας των, τοὺς ἀξιωματικούς ἐν μεγάλῃ στολῇ, τοὺς βουλευτὰς καὶ τὰς ἄλλας ἐπίσημότητας μὲ τὰ χρυσοκέντητα φράκα.

Ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς σκάπιας του, ὁ μικρὸς λακὲς ἤμπορῶσε νὰ βλέπῃ, μετὰ ἀπὸ τὰ πλάγια, τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸν μεγάλον κατὰφωτον προθάλαμον τοῦ ἀνακτόρου, τὸν ὅποιον ἐπερνοῦσαν οἱ προσκεκλημένοι, διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰς δια-

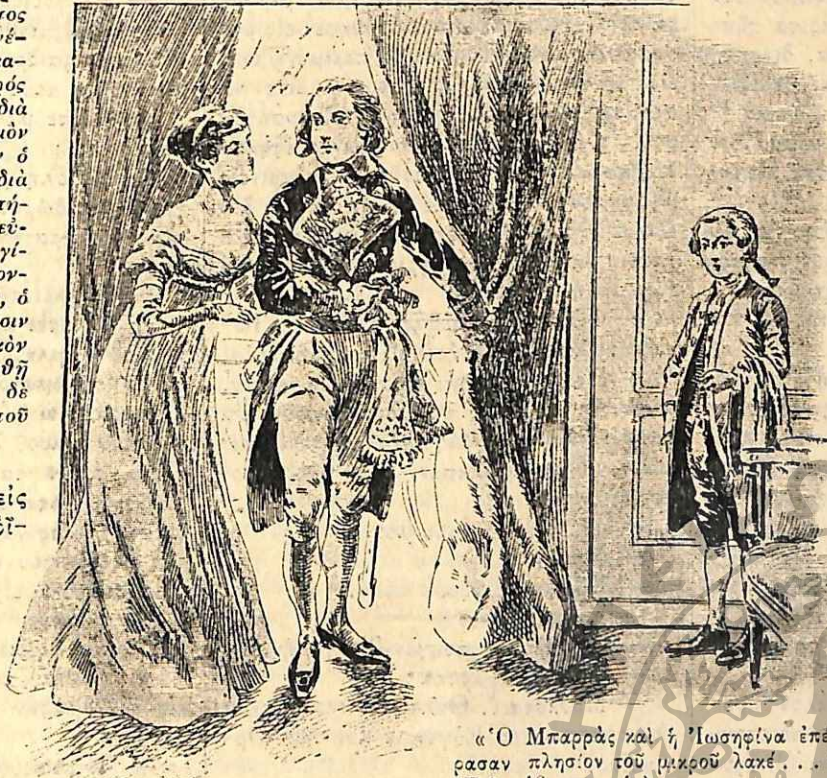
«Ὁ Μπαρράς καὶ ἡ Ἰωσηφίνα ἐπέρρασαν πλησίον τοῦ μικροῦ λακέ...»
(Σελ. 46, στ. γ'.)

μίας τῶν μεγαλοπρεπῶν ἐκείνων ἐορτῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἤθελε νὰ θαμβώσῃ τοὺς Παρισίνους.

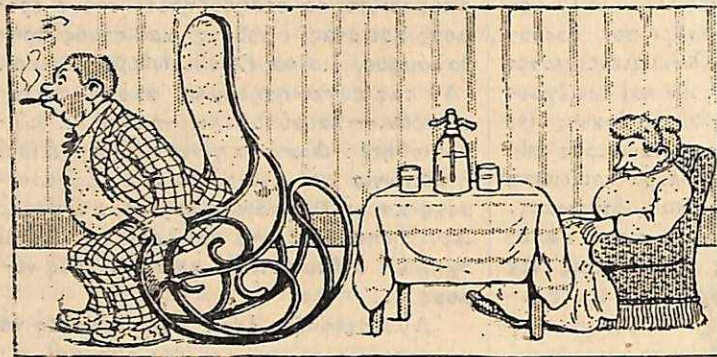
Ἐπισκιάσας μὲ τοὺς ἡγεμονικούς του τρόπους τοὺς ἄλλους Διευθυντάς, ἀπεκαλεῖτο «Βασιλεὺς τῆς Δημοκρατίας» καὶ ἤρρεσεν εἰς ἓνα εὐθυμον λαόν, ὁ ὁποῖος, ἀφ' ὅπου ἔφαγε τὰς ἐλευθερίας «μὲ τὸ κουτάλι», ἤρχιζε νὰ ποθῇ τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πρῶην καθεστώτος.

φύρους αἰθούσας. Αὐτὸ δὲ τὸ θέαμα τὸν ἐνδιέφερε τόσο, ὥστε ἠρνήθη νὰ κολλουθῇ τὸν «κ. οἰκονόμον» εἰς τὰ ἱσόγεια τῆς ὑπηρεσίας, ὅπου προσεφέροντο ἀναψυκτικὰ εἰς τοὺς βουλευτάς. (Οὕτως οἱ Δημοκρατικοὶ ὠνόμαζον τότε τοὺς ὑπηρέτας, οἱ ὁποῖοι ὅμως, μὲ ὅλην τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ὀνόματος, ἐξηκολούθουν νὰ εἶνε ὑπηρετὰ ὅπως καὶ πρῶτα.)

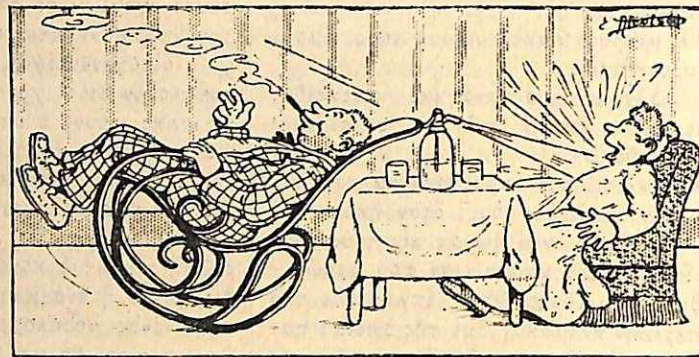
Ὁ Λουδοβίκος ἤθελε νὰ ἰδῇ τὸν χο-

ΜΙΑ ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΨΥΧΡΟΛΟΥΣΙΑ

‘Αφού έκαλόφαγαν και ήπιαν εις τό τέλος από ένα ποτηράκι κρασί με σέλτς διά τό στομάχι, ή μὲν κυρία ‘Αγαθοπούλου άπεκοιμήθη εις την πολυθρόναν της, ό δὲ κ. ‘Αγαθόπουλος ήτοιμάσθη νά έξαπλωή εις την ιδιάν του, διά νά καπνίση ήσυχα τό πούρο του.

‘Αλλά όσο σιγά και άν τό έκαμε, διά νά μή διακόψη με κανένα κρότον τόν γλυκύν ύπνον της συμβόλας του, ή κ. ‘Αγαθοπούλου έξύπνησε, άμέσως τρομαγμένη και ξεφωνίζουσα. Διότι έδέχθη κατάμουτρα μίαν ψυχρολουσίαν από σέλτς. Πώς αυτό; ‘Η εικών σας τό λέγει.

ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΤΟ ΔΩΔΕΚΗΜΕΡΟ

‘Ανήμερα του Χριστού ήρθαν αί φιληνάδες της Κηραμάνας μου στο σπίτι μας νά την ιδούν γιαν ήταν ανήμπορη, κι άρχισαν τά γιατρολογήματα ή μιά της έλεγε νά βάλη ποτήρια στο κορμί, ή άλλη νά τριφτή με ρακί και πιπέρι και νά ρίξη κ’ ένα ποκάρι μαλλί άπλωτο στο κορμί, κι άλλη άλλα.

Της Κυραμάνας μου της άρεσε ή συντροφιά και τες κράτησε όσο πού νύχτωσε. ‘Η φωτιά έκαίε καμίνι στη γωνιά, οι καφέδες δούλευαν ακατάπαυτα, ύστερα ήρθαν κ’ αί τηγανίτες πού όλα τά σπίντια κάνουν αυτή την ήμέρα για τά σπάργανα του Χριστού, και πήσαν δρόμο αί παίνιες για τή μητέρα μου πού τες έκανε κ’ αί ευχές για τή χρονιάρα τή μέρα. — Χαρα στα χέρια σου, νυφούλα μου! μ’ τί αφάρες και ζαχαρένιες τες έκανες! — Χρόνους πολλούς, χαρούμενη, με τόν άντρα σου, με τά παιδιά σου. — Καλά γράματα, και σὺ γράφ, με τά παιδιά σου, με τά γόνια σου και περαστικά σου. — Καλή γνώμη, παιδιά, και καλή τύχη με τούς γονέους σας νά ζήσετε, νά γεράσετε.

— ‘Α! μωρές, λέει ή Μπαζμπολένη, πώς θά πάμε, χαλασιά μας, στα σπίντια μας νύχτα και θεοσκότεινα άπόψε, πού άρχισε και τό δωδεκάημερο; πώς θά περάσωμε από τό λάκκο πού θά μάς πάρουν τά ζωτικά και τά ισκιώματα τή φωνή μας;

— ‘Αίντε μωρή, λέει ή Τσαπονίτσα, γέρασες, καίμενη, κι ακόμα με τά μυαλά πού γεννήθηκες είσαι. ‘Εχω νυχτώση εγώ χιλιάδες φορές σὲ ποταμιές και σὲ ρέμματα τέτοιες μέρες και τίποτε δὲν είδα. Στόν καιρό μας τά πιστευαν αυτά οι άνθρωποι με τή σκουριασμένη γνῶσι,

τώρα άνοιξαν ό κόσμος τά μάτια του.

— Τώρα, λέει ή Παγωνίτσα, διαβόλεψαν οι άνθρωποι πέρα και πέρα και γι’ αυτό δὲν έχει δουλειά ό άνάθεμά τος στόν κόσμο. Τί έχω πάθη εγώ μία φορά στη βούση πού κιντσε νά ξεραθῶ από την τρομάρα μου.

— Σώπα, μωρή, λέει ή Κυραμάνα μου, άκούν και τά παιδιά και τρέμουν από τόν ίσκιό τους ύστερα.

— ‘Ακούτε, παιδιά, γυρίζει ή Τσαπονίτσα, μιά άντρογυναίκα πού μ’ όλα τά έδωμηντα της τό κορμί της τό κρατούσε λαμπάδα άκούτε παιδιά, μάς λέει, τά μυαλά της Κυραπαγωνίτσας είχα κ’ εγώ μία φορά στα νειάτα μου κι άρχηκα και μ’ άρπαξαν οι καρποχωρίτες τά μήλα μαζί με τά καλάθια. Είχαμαν πάγη, παιδιά μου, πέντε εξή γυναικες στα καρποχώρια με μήλα φορτωμένα στα μουλάρια μας όπως πάμε και τώρα πολλές φορές για νά τά πωλήσωμε ή νά τ’ αλλάξωμε με γέννημα. Νυχτώσαμε σ’ ένα χωριό, πού νά ξενυχτίσωμε και μεις; Τραβήξαμαν στην ‘Εκκλησιά του χωριού και σὲ μίαν άκρη στόν Νάρτηκα μαζίωχτήκαμαν εκεί νά κοιμηθούμε. ‘Εκει κοντά ήταν και τό κοιμητήριο του χωριού, τοιχογραφισμένο, κ’ έφεγγε κάπου κάπου καμιά καντήλα από τά μνήματα. Θά ήταν περασμένα τά μεσάνυχτα. όντας βλέπομε και πηδῶν από τόν τοίχο καμιά δεκαριά τρισκατάρατοι κουλουριαμένοι με άσπρα σινδόνια κι’ άρχίζουν νά χορεύουν άγνάντια μας τραγουδώντας:

‘Αφόντας γεννήθήκαμαν
Μήλα, δὲν έφάγαμαν
Τώρα άναστηθήκαμαν
Τώρα θά χορτάσωμε.

— Ου! οι βρυκολάκκοι! φωνάζει μία από μ’ ες. — Δὲ χρειάζονταν άλλο, παιδιά μου. Γενήκαμαν όλες κουθάρι ή μία άνάμεσα στὲς άλλες σαν τά σκουλήκια. Κλείσαμεν και τά μάτια μας νά μὴν ι-

δούμε τίποτε κι’ όντας άνοιγόμε τά στραβά μας, τί νά ιδούμε; Μας τά σήκωσαν οι παληανθρώποι: όλα τά μήλα μαζί με τά σακιά και τά καλάθια. Δὲ μάς άφησαν τίποτε. Πέρνομε τά μουλάρια μας σύνταχα κ’ εδῶ πᾶν οι άλλοι, ήρθαμαν στα σπίντια μας σαν καρδοτσάκισμένες. ‘Υστερα μάθαμαν πού μάς γέλασαν οι παληανθρώποι: μά τί κατάλαβες; ‘Ηθελαν νά είχα τά μυαλά πού έχω τώρα και νά βλέπαν τί φορτωτήρα θά δούλευε. — ‘Ας ξαναγείνω νύφη, είπε μία, και νά ιδήτε πώς θά προσκυνάω. Δὲν εἶνε τίποτε απ’ αυτά π’ άκούτε, μάς ξαναλέει, παιδιά, για ισκιώματα ‘ξωτικά και βρυκολάκους όλα ψέματα εἶνε και νά μὴ σας ιδρώνη τ’ αυτί από τέτοια πράγματα. Καλή νύχτα σας κι’ αύριο με υγεία.

ΦΑΙΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ‘ΦΥΣΙΚΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ,

ΤΟ ΠΑΓΩΝΙ: — ‘Ο γάμος του θά γίνη σήμερα.

‘Ητο νά γίνη χθές. Με τά γιορτινά του ήτο έτοιμο. Μόνο τή μνηστή του έπερίμενε, κι’ αυτή δὲν ήλθε. Μά δὲν μπορεί ν’ άργήση. Μεγαλόπρεπο, περπατεί μ’ έναν άέρα ‘Ινδού μαχαραγιά και φορεί επάνω του τά πλούσια δῶρα πού συνειθίζονται. ‘Η άγάπη ζωηρεύει την λάμψη τών χρωμάτων του, και ή τούφα τών φτερών πού έχει στο κεφάλι, σιγοτρέμει σαν λύρα.

‘Η μνηστή δὲν έρχεται...

‘Ανεβαίνει επάνω στην στέγη και άγναντεύει κατά τό μέρος του ήλιου. Βγάξει τό διαβολικό του λάλημα: — Λεών! Λεών!

‘Ετσι καλεί τή μνηστή του. Δὲν βλέπει όμως νά έρχεται τίποτε και κανείς δὲν άπαντᾷ. Τά πουλιά συνειθισμένα πιά, δὲν άνασηκώνουν καν τό κεφάλι. ‘Εβαρέ-

ήσαν νά θαυμάζουν. Ξανακατεβαίνει τότε κι’ αυτό στην αυλή, τόση βέβαια πώς εἶνε ήμορφο, πού δὲν μπορεί νά μνησικαχήση.

‘Ο γάμος του θά γίνη αύριο.

Και μή γνωρίζοντας τί νά κάνει, έως τότε, πάει κατά την έξωτερική κλίμακα. ‘Ανεβαίνει σιγά-σιγά τά σκαλοπάτια, σαν νά ήταν σκαλοπάτια έκκλησιᾶς, με βήμα τελετής.

‘Ανασηκώνει την ούρά του χιτωνος του

πού εἶνε βαρειά απ’ τά μάτια πού δὲν μπόρεσαν ν’ άποσπασθουν από πάνω της. και κάνει και ξανακάνει δοκιμές της τελετής του γάμου.

Η ΠΡΑΣΙΝΗ ΣΑΥΡΑ: — Φρε-σνοδαμμένη!

Η ΚΑΤΣΙΚΑ: — Κανείς δὲν διαβάζει τό φύλλο της ‘Εφημερίδος της Κυβερνήσεως» τό τοιχοκολλημένο έξω από τό Δημαρχείο.

Πώς κανείς; ή Κατσικά.

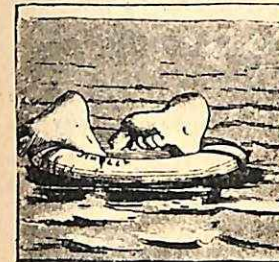
‘Ανασηκώνεται στα πισινά της πόδια, άκουμπᾷ τά μπροστινά στο κάτω μέρος της ‘Εφημερίδος, τρεμολογούν τά κέρατά της και τά γένεια της και κουνεί τό κεφάλι της δεξιά και άριστερα σαν γερόντισσα κυρά πού διαβάζει.

‘Αφού διαβάση, έπειδή και τό χαρτί αυτό μυρίζει ώραία από φρέσκα κόλλια, ή κατσικά τό τρώγει.

Δὲν πᾶνε όλα χαμένα στο δήμο...
(Jules Renard)

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

‘Από έν ναυάγιο

‘Η εικών αυτή, από φωτογραφίαν αντίγραμμένη, παριστᾷ έν σωσίβιον, τό όποϊον εύρέθη κατ’αυτάς έν τῷ μέσῳ του Ειρηνικού ‘Ωκεανού. Τό πτώμα ενός ναυαγού συνεκρατεῖτο από αυτό τό σωσίβιον, με τό κεφάλι κάτω και τά πόδια ψηλά. Ποίος εἰξεύρει πόσας ήμέρας νά επάλασεν ό δυστυχής επί τῶν κυμάτων, έως ότου υπέκυψεν εις την εξάντλησιν και την πείναν!...

Μία πυροσβεστική άντλία

‘Η πόλις Ματαμόρος του Μεξικού έχει μίαν πυροσβεστικήν άντλίαν από τὰς άπλουστέρων. ‘Αποτελείται μόνον από ένα βαρέλι, συρόμενον από ένα μουλάρι! ‘Από πίσω ακολουθεῖ ό πυροσβέστης με ένα κάδδον, τόν όποϊον γεμίζει νερόν από τό βαρέλι και τό χύνει δια νά σβύση την φωτιάν. Εἶνε περιττόν νά προσθεσωμεν, ότι δὲν τό κατορθώνει και πολύ γρήγορα...

Μεγάλη έμπιστοσύνη

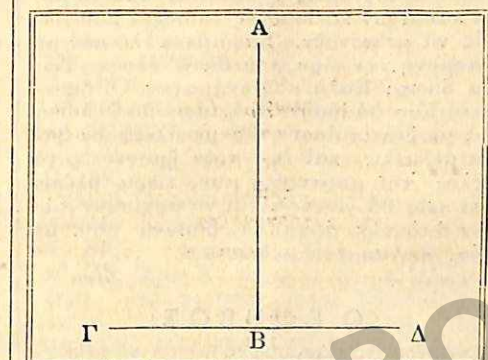

‘Η εικών αυτή παριστᾷ τούς υπαλλήλους μιᾶς Τραπεζῆς, μεταφέροντας μέγα χρηματικόν ποσόν εις χρυσά νομίσματα έντός σιδηρών κιβωτίων.

Εἶνε δεμένοι ό ένας με τόν άλλον δι’ ισχυράς αλύσεως πρὸς άποφυγήν πάσης άπειράς κλοπῆς και φευγάλας. Μεγάλη, βλέπετε, έμπιστοσύνη!...

‘Οπτική άπάτη

‘Εστᾷλη υπό του Αίσωπου

Πολλὰς τοιαύτας εἰκόνας εδημοσιεύσαμεν έως τώρα. ‘Αλλ’ αυτή πού μάς στέλλει ό φίλος μας Αίσωπος εἶνε ή άπλουστέρα και περιεργότερα.

‘Η κάθετος ΑΒ δὲν σᾶς φαίνεται πολύ μεγαλητέρα από την όριζόντιον ΓΔ; ‘Αν τὰς μετρήσετε όμως, θά ιδήτε ότι εἶνε έντελῶς ίσαι!

‘Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί Α’. Μαγική Εικών

‘Ο ίππος τρέχει’ πού εἶνε ό ίππεύς;

Β’. Γύμνασμα διά τούς σπουδάζοντας την Γαλλικήν

*Ne tre avie a
oul anis e
oisin ge es les
mol ques. Ref g es
ur n il t d sert
no s tt ndons
du eco rs.*

Αυτό εἶνε έπιστολή ναυαγών, πού εύρέθη εις την θάλασαν, μέσα εις μίαν φιάλην. Τό νερόν εσβυσε πολλά γράμματα. Πρόκειται νά εύρεθουν, και αφού συμπληρωθή ούτω τό καίμενον της έπιστολής, νά μεταφρασθή. Πρὸς εύκολίαν σας σημειούμεν ότι τὰ λείποντα γράμματα εἶνε 23.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή άναγνώστης της Διαπλάσεως, από τὰς ‘Αθήνας, τὰς ‘Επαρχίας και τό ‘Εξωτερικόν, εἰμπορεί νά στείλῃ τὰς λύσεις εις τό γραφεῖόν μας (38, δδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων την άποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τά ονόματα δὲ των τῶν λύτῶν θά δημοσιευθῶν. ‘Αναλόγως δὲ του ποσού τό όποϊον θαποτελεσθῇ από τὰ δεκάλεπτα, θά εγγράψωμεν και πάλιν δια κλήρου μερικους λύτας ως συνδρομητὰς της Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρώτον κληρωθῶμενον δι’ έν έτος, τούς δὲ λοιπούς δι’ εξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Εἰάν κληρωθῇ ό συνδρομητής, ή συνδρομή του θά παραταθῇ).

Λύσεις της Μαγικής Εικόνας του 4ου φυλλαδίου

‘Ο ύπνέτης εύρίσκειται μεταξύ του προσώπου και της άριστερᾶς χειρὸς του φωνάζοντας κυρίου, φαίνεται δὲ άν ή εικών αντίστροφῇ.

53. Μεταγραμματισμός

Νῆσος εἶμαι τῆς Τουρκίας

Ὅπως ἔγω ἂν μάφισις.

Ἄν τὸν πόδα μου ἀλλάξης,

Ἄνθος τι θὰ σχηματίσης.

*Εστέλη ἐπὶ τῆς Δουκίσσης τοῦ Ἀντίου

54. Ἀναγραμματισμός

Δούλος δυστυχῆς δὲν θάμουν,

Μόνον ἂν ὁ κύριός μου

Ἦτο πρὸς ἐμὲ ὡς λέγει

Ὁ ἀναγραμματισμός μου.

*Εστέλη ὑπὸ τῆς Σκληρᾶς Πραγματικότητος

55. Ρόμβος

= Σύμφωνον,

= Ἀντωνυμία.

= Νῆσος τοῦ Αἰγαίου

= Ὄνομα ἀρχαίας νῆος.

= Νομοθέτης.

= Ἀντωνυμία.

= Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως ἀναγινώσκονται ταῦτά.

*Εστέλη ὑπὸ τοῦ Καπετῖν Φασαρία

56-60. Μαγικὸν γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζεσθαι ἄλλας τσᾶς λέξεις:

πόλος, ὁμοιος, ὁπόσος, ἄθεος, ὁδοῦς.

*Εστέλη ἀπὸ τοῦ Αἱματοβαμμένο Χῶμα

61. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων

Κυρηναῖος φιλόσοφος — Οὐσιαστικόν = Θεός

[ἀρχαῖος +

Ἀντωνυμία — Ἀντωνυμία = Ἀθρόον οὐδ. +

Ἀρχαῖος ποιητής — Νῆσος τοῦ Αἰγαίου = Σύν-

δεσμος +

Ποταμός — Κάτοικος ἀρχαίας χώρας = Ἀ-

ριθμητικόν.

*Ἀθροισμα ὑπολοίπων: Ἦρως τῆς Μεσσηνίας.

*Εστέλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Καρδίας

62. Ἀκροστιχὶς ἐξ Ἀντιθέτων

Τὰ ἀρχικά τῶν ἀντιθέτων τῶν κατωτέρω λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν ἕνα τῶν Μηνῶν: Φρόνιμος, ἰσχυρός, καθαρὸς, ὑψηλόφρων, ἄνισος, μερικὸς, ἄφρων.

*Εστέλη ὑπὸ τοῦ Βασιλείου τῶν Βαλκανίων

63. Ἑλληποσύμφωνον

ἦε - ὤε - ἀή

*Εστέλη ὑπὸ τῆς Ἑλευθερίας

64. Γρίφος

ο S χ¹
ο H ο S τ S χ¹ τιν χ¹
ο ο S τ S χ¹ χ¹
ο S χ¹

*Εστέλη ὑπὸ τοῦ Ζήτω ἢ Ἐννοσις

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 49 καὶ 50

516. Ἀντώνιος (ἄν, τῶν, ἰός.) — 517. Ράχης — χάρις. — 518. Λάμια — Λαμία. — 519. Ἡ σκιά.

520. ΑΙΜΑ ΚΛΟΣ (ἄλσος, ταρ-
ΙΜΕΡΑ σός, ράκος, ὀλκός,
ΜΕΔΙΝΑ κρότος, λούτος, Σπᾶ.)
ΑΡΙΑΔΝΗ — 522-525. α') 356-
ΑΝΔΡΟΣ 323 π.Χ. β') 1672-
ΑΝΟΙΑ 1725 μ.Χ. γ') 270-
ΗΣΔΥ 337 μ.Χ. δ') 1769-
1821 μ.Χ. — 526.

ΠΑΡΔΑΛΙΣ-ΠΟΤΙΔΑΙΑ (Πάρος, ἌΟρτή, Ροττερόδημη, ΔομΙτιανός, Ἀρχιδάμος, Λουκιανός, Ἰρλανδία, Σηκουάνδας.) — 527. Ἰλὶ, Ἰλὶ, λαμὰ σαθαγανί. — 528. Πέρας ἐπιτέλει μὴ ἀποδειλιῶν (Παί — Ρᾶς — ἐπὶ τέ λι-μι ἀπὸ δι — λυών.)

529. Κομήτης (κόμη, τῆς.) — 530. Σίγμα-σάγμα. — 531. Ὀμως — ὠμός.

532. Σ 533. ΑΡΗΣ
ΜΥΣ ΡΗΜΑ
ΣΥΡΟΣ ΗΜΑΡ
ΣΟΣ ΗΜΑΡ
Σ ΣΑΡΑ

534 — 538. Διὰ τῶν ΣΚ: σκύμνος, σκιά, σκόμβρος, σκοπός, σκάπτω. — 539. ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ (Μωρός, Ἦττα, Δίχα, Ἐγκρατής, Νόσος, Ἀντίθετος, Γενναῖος, Ἀραίος, Νωθρός.) — 540. Κάλιστον ἢ παιδεία κτήμα βροτοῖς. — 541. Ἡ Ἑλβετία εἶνε ὠραία (Ἡ ἐλ β' ἔτη — ζεῖ ναί — ὦραι — ἄ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΨΕΓΓΕΛΙΑΙ

Ἰδιότροπος Ξανθοῦλα, θερμὸς παρακαλῶ, γράφατε γριφώδεις ἀπαντήσεις καὶ γνωμικόν. Εἶμαι λυπημένος ἐκ παρανοήσεως. — Elie Joachimopoulos b. p. 107, Cons)ple.

Επὶ τῷ νέῳ ἔτει εὐχομαι εἰς ἅπαντα τὸν Διαπλαστικόν κοσμον **χρόνια πολλά**. ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Μικρομέγαν καὶ τὴν Μελάχραν — Θεσσαλὸς Ὀχυρωτής. (1Α', 24)

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1910, κόκκινα μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν εἰς βιβλίον τὰ φυλλάδιά των, εἶνε ἤδη **ΕΤΟΙΜΑ** καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας φρ. 1,75.

ΛΑΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πλατεία Ὀμονοίας

Ὁδὸς Ἀδρίου 8α

Ὡραὶ ἐπισκέψεων 10-12 καὶ 3-5

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 4 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 49]

ΑΘΗΝΩΝ: Θάλας Ι. Κρίστη, Γεωρ. Σκανδάλλης, Ἀναστασία Ι. Ἀναγνώστη, Ἰωάννης Βλαχόπουλος (3,4), Χρ. Ματθαίου (3), Σταυρ. Β. Μποντοῦρης, Στέλλα Βουδουμπῆ, Ηλ. Σπ. Κανίλλης, Ἰωάν. Ε. Ζάγος, Γ. Ζαλοκώστας, Ἰωάν. Μπουμπουλί, ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κωνστ. Θ. Σαγόνιας, Γ. Πηλῆϊδης, ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΙΓΙΟΥ: Δημ. Κυριαζόπουλος (3) ΑΔΙΒΕΡΙΟΥ: Γεωρ. Ν. Κηπίδης ΑΝΔΡΟΥ: Λεων. Μ. Λεοντοῦ (3), Α. Κω-σταράς (3). ΑΡΓΑΛΑΣΤΗΣ: Δήμος Ε. Καρκαλῆς ΚΑΛΑΜΩΝ: Μιχ. Ν. Κομποῦτσος ΚΕΡΚΥΡΑ: Σπυρ. Α. Μεταξῆς. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Θεοδ. Γ. Παπανικολάου, Φρίξος Γ. Ἰωάννου, Μιχ. Α. Τρίκας. ΔΕΘΥΡΕΙΟΥ: Ἀσπασία Ἀνδρ. Πυλαρινοῦ. ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Ν. Α. Πετροπούλου ΠΑΤΡΟΣ: Στυλ. Παπαγιαννίδης ΠΥΡΓΟΥ: Μαριμνή Φώις ΣΥΡΟΥ: Μιχ. Π. Κατσιμαντῆς, Φώτ. Χρ. Μονχοτόπουλος, Θεοδ. Χρ. Μονχοτόπουλος Δημ. Γ. Βελισσαρόπουλος, Δημ. Θ. Βελισσαρόπουλος, ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κλεομένη Παπασπυρίδου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἀλεξάνδρα Κανάκη. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Νικ. Α. Λαζαρίδης (3), Ἀρετὴ Αθ. Ἀσβεστά (3). ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Μιχαὴλ Ρεβίνας. ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Ναυτοπούλα τῆς Κάσου, Γεωρ. Σμαράγδης (3), Σοντὰ τοῦ Διαβόλου (3), Ἐμμ. Παναγιώτης (3), Ἀντ. Γ. Παπαδόπουλος (3), Εἰρήνη Διαμαντῆ (3), Ἐμμ. Χαμεζιάνος (3), Εὐαγγελ. Κουκαῖ (3) Ἀντ. Μαυροματῆς (3) Πίτρος Ἀδάμ [3] Εὐαγγελία Δ. Σουρῆ (3), Ἀθανασία Γρ. Ἀδάμ [3], Ἐλὴν Α. Σκοπελίτου (3) Αἰκατερίνη Ἰερασ. Ἀλεξανδράτου (3) Σπυρ. Ἐμμανουὴλ [3], Κερκυραϊκὴ Ἀδρα [3] Σαμακὴ Ἀδρα [3]. ΠΥΡΓΟΥ: [Βουλγαρίας] Παῦλος Ζ. Παπαδόπουλος [3]. ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Μ. Ι. Σαϊτάκης ΧΙΟΥ: Ἀνδρέας Σαγιάδης [3]

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐθόντων δέδην τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἱερίων εἰς τὴν Κληρωτὶδα καὶ ἐκληρωθέντων οἱ ἐξῆς: ΔΟΥ: ΓΕΩΡΓ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Μονοδῆμον 24, ἐν Ἀθήναις καὶ ΕΛΕΝΗ Α. ΣΚΟΠΕΛΙΤΟΥ ἐν Πορτ-Σαΐδ, ἐγγραφεῖντες διὰ μίαν τετραμηνίαν ἕκαστος. Πλεονάζουν δα. 2,00 διὰ τὸν προσεχὲς Διαγωνισμόν

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΣΤΟΛΙΣΜΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΕΙΝΕ Ο ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,, ΤΟΥ 1910

Με τὰς 428 σελίδας του. — Με τὰς 675 εἰκόνας του. — Με τὸν «Τίπορον καὶ Ζινέτταν». — Με τὰ «Νέα καὶ Περίεργα». — Με τὴν Σελίδα Συνεργασίας. — Καὶ με χίλια δύο ἄλλα.

Τιμᾶται: **ΑΔΕΤΟΣ** δραχ. ἢ φρ. χρ. 8 — **ΧΡΥΣΟΑΔΕΤΟΣ** δραχ. ἢ φρ. χρ. 10.

Καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν πρὸς τὸν ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον.

Ὁ ἄδετος τόμος τοῦ 1910 πωλεῖται ραμμένος (broché), με χρωματιστὸν ἐξώφυλλον, ὡς τέλειον βιβλίον.